

Da der intet Endringsforslag er fremkommet til dette Affnit, skal jeg indfrænke mig til at lade afstemme § 9 og 11, og, hvis de vedtages, at ansee de to andre Paragrapher der ved vedtagne, saafremt der ikke forlanges nogen særskilt Afstemning.

Ved den derpaa følgende Afstemning vedtoges:

§ 9 (see Anhang A Sp. 362)
eenstemmigt med 35 Stemmer.

§ 11 (see Anhang A Sp. 363)
eenstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det sidste Affnit, som vil indbefatte den af Udvalgets Minoritet foreslaaede nye Paragraph tilligemed Udkastets § 13. Forsaavidt der i denne sidste Paragraph er henviist til en tidligere Paragraph i Udkastet, nemlig § 9, vil denne, efter hvad der er vedtaget, blive § 10.

Ordføreren: Hvad det af den ærede Minoritet stillede Forslag om at indskyde en ny Paragraph angaaer, skal jeg oppebie sammes Motivering, inden jeg paa Majoritetens Vegne derom udtaler mig. Med Hensyn til Lovudkastets § 13 har Udvalget foreslaaet en lille Redactionsforandring, som vel neppe vil møde nogen Indvending, og derhos foreslaaet at forhøje Procentantallet fra 10 til 20. Det er ingenlunde skeet, fordi man ikke er af den Mening, at man ikke længer end nødvendigt bør forholde Nogen sin lovlige Ret, og at det navnlig vilde være uberettiget paa denne Maade at ville indvirke paa Creditorernes Tilbøielighed til frivillig at renoncere paa deres retmæssige Krav, naar ellers Midlerne til Dækning af deres Fordringer vare tilstede, med andre Ord, aabne Leiligheden til at fremtvinge en Accord; men Udvalget har ikke kunnet overse de meget betydelige praktiske Ulemper, der ville følge af en saa hyppig Udbetaling, der jo hver Gang vilde forudsætte en heel fuldstændig Repartition, og det især, da denne Regel vilde komme til at indbefatte alle mulige Boer, og altsaa ogsaa meget smaa

Boer. Der er i Udvalgets Betænkning gjort Rede for, at man har drøftet Spørgsmaalet, om Diemedet kunde naaes ved en anden Adskillelse. Naar det ikke gaaer an at skilne imellem Handels- og andre Boer, naar det heller ikke gaaer an at lade Sagen være afhængig af Beholdningens numeriske Størrelse, naar det heller ikke gaaer an at lade Creditorerne tage Beslutning, og naar det formeentlig heller ikke findes tilraadeligt at lade Skifteretten bestemme i det enkelte konkrete Tilfælde, naar Udbetaling skal kunne finde Sted, saa er der den femte Udvei tilbage, den, som Udkastet har fulgt, nemlig at lade det være afhængigt af, at et vist Procentantal af de anmeldte Fordringer er til Raadighed, og man har troet, at dette passende kunde sættes til 20; det vil endda volde Skifteretten meget Arbejde. I de allerfleste Boer vil denne Sættelse af Procentantallet ikke medføre den alermindste Ulempe, navnlig i de Boer, hvor enten det hele Beløb, hvorom der er Spørgsmaal, er en reen Ubetydelighed, eller i al Fald den Dividende, der er tilstede, er aldeles ubetydelig. Der er saaledes Boer, der kun angaae nogle Hundrede Rd., og, naar man der vilde gaae til en Udslodning til Creditorerne af 10 Procent, vilde dette give en saadan Mængde Forretninger, at det ikke vilde staae i mindste Forhold til det praktiske Resultat. Man har derfor antaget, at det vilde være det Hensigtsmæssigste at fastsætte Procentbeløbet til 20.

Besværlig: Det vil sees af Udvalgets Betænkning, at den er underskrevet af mig; men jeg skal dog gjøre den Bemærkning, at der turde findes flere Bemærkninger deri, der ikke ganske stemme med min Betragtningssmaaade, med det, jeg ved første Behandling af Sagen har gjort gjældende og nu vil komme til at fremsætte; men jeg har ikke fundet det nødvendigt at dissentiere med Hensyn til Argumentationen, naar jeg var enig i Resultatet. Jeg har ved Sagens første Behandling søgt at fremsætte det Standpunkt, fra hvilket jeg betragtede en Forandring i Falliloven, navnlig et commercielt. Jeg skal ikke komme tilbage herpaa, jeg skal kun minde om, at jeg ikke ansaar det nød-